

skrifterne i §§ 2 og 3, er straffen hæfte eller under formildende omstændigheder bøde. Afbrydes et svangerskab uden kvindens samtykke, er straffen fængsel indtil 12 år.

Den, som *uden at være autoriseret læge afbryder et svangerskab* eller yder bistand hertil, straffes med fængsel indtil 4 år. Under skærpene omstændigheder, særlig når handlingen er foretaget for vindings skyld, eller hvis den har medført kvindens død eller betydelig skade på legeme eller helbred, er straffen fængsel indtil 8 år. I gentagelsestilfælde, eller såfremt gerningsmanden har handlet uden kvindens samtykke, er straffen fængsel indtil 12 år.

Foranstående straffebestemmelser omfatter ikke uagtsomt forhold.

Bestemmelsen i stk. 1 er uændret i forhold til kommissionens udkast bortset fra, at den i udkastet indeholdte regel om påtaleforældelse er skilt ud og placeret i § 8.

Bestemmelsen i stk. 2 er uændret i forhold til den gældende lov. Forsøg på ulovlig svangerskabsafbrydelse vil efter den ændrede affattelse af stk. 1 være straffrit for kvindens vedkommende. Derimod vil forsøg fortsat være strafbart for kvindens medhjælper, hvorfor man har fundet det rettest at bevare ordene „eller forsøg derpå“, som af kommissionen foreslås slettet. Efter den gældende lov er mandens undladelse af at yde den svangre kvinde støtte og bistand alene strafbar, såfremt denne undladelse har været af afgørende betydning for kvindens beslutning om at afbryde svangerskabet. Kommissionen har foreslået at lade den nævnte strafbarhedsbetingelse udgå. Opgives kravet om årsagsforbindelse mellem mandens undladelse af at yde kvinden bistand og hendes beslutning om ulovlig svangerskabsafbrydelse, vil imidlertid det strafbare forhold ikke længere fremtræde som en særlig form for medvirken til svangerskabsafbrydelse. Bestemmelsen vil i så fald være langt videregående end bestemmelsen i borgerlig straffelov § 255, der fastsætter straf for den, der modvillig unddrager sig fra at yde en af ham uden for ægteskab besvangret kvinde den til hendes nedkomst fornødne hjælp, men som gør strafbarheden betinget af, at kvinden derved er kommet i nød. Under hensyn hertil har justitsministeriet ikke ment at kunne tiltræde kommissionens forslag.

§§ 7 og 8 indeholder straffebestemmelser samt forældelses- og påtalebestemmelser, og i § 9 er givet regler om det offentliges afholdelse af udgifterne i anledning af svangerskabsafbrydelse i de tilfælde, den pågældende ikke selv har midler hertil.